

L'ancià i el seu fill

Hi havia una vegada un ancià i el seu fill. Un dia l'ancià va dir al seu fill:

—Escolta'm, fill meu, et dono un consell. Si coneixes algú, no li facis ni mal ni bé, deixa'l com l'has trobat.

Un dia el fill de l'ancià va trobar un home, un lleó i una serp que havien caigut al fons d'un pou i que cridaven per veure si algú els ajudava a sortir-ne. El fill de l'ancià es va acostar al pou per veure què passava. Quan el van veure, l'home, el lleó i la serp van començar a cridar i a demanar ajuda. Ell no sabia què fer. Va sentir compassió per ells, però el consell del seu pare li impedia de fer res. Ells, però, li van prometre el bé més gran si els ajudava a sortir el pou. Llavors, el fill de l'ancià va decidir ajudar-los a pujar a dalt.

Un cop a dalt, el lleó va dir:

—Aquí tens una mica de pèl del meu bigoti. Si un dia tens problemes, només cal que cremis una mica del meu pèl i vindré de seguida.

La serp també va dir:

—Aquí tens uns quants flocs de la meva pell. Si un dia tens problemes, només cal que en cremis uns quants flocs. Sigui on sigui, vindré de seguida.

Finalment, l'home va dir:

—Sóc ferrer. Demana'm el que vulguis i t'ho faré.

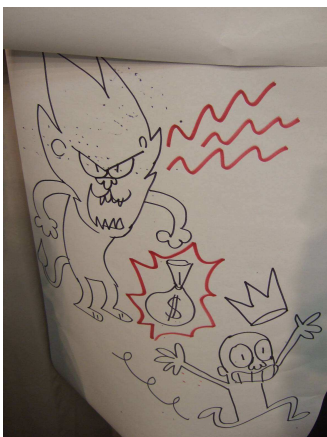
Aleshores tots li van donar les gràcies i cadascú va seguir el seu camí.

Van passar els anys i el fill de l'ancià es va trobar en una situació precària, ni tan sols tenia res per menjar. Llavors es recordà dels seus amics i va pensar: «És el moment de posar-los a prova». Primer va cremar el pèl del bigoti del lleó, i el lleó, miraculosament, va arribar immediatament.

—Què puc fer per tu, vell amic?

—Em moro de fam, fa temps que no menjo ni un rosegó de pa! —va dir el jove.

—No pateixis —va dir el lleó—. Demà és dia de mercat, i el rei sempre ve a comprar. Em posaré en el seu camí. Llavors la gent començarà a córrer en totes direccions i el rei, desesperat, deixarà caure tots els seus efectes personals i la seva bossa plena de monedes d'or. En aquell moment, ho agafes tot i te'n vas.

El dia de mercat, tal com havien acordat, el lleó de sobte va fer la seva aparició. La gent, espantada, va fugir en totes direccions. El rei va renunciar a la seva bossa, el noi la va agafar i se'n va anar. S'havia fet ric en un instant, la bossa era plena de monedes d'or. Aleshores, es va recordar del seu amic el ferrer, i va dir:

—Anem a veure'l.

El ferrer es va oferir a fer-ne anells, de les monedes. El ferrer, però, també era conscient del que havia succeït en el mercat i sabia que el rei havia perdut la seva bossa.

Quan es va adonar de la situació, doncs, va deixar al seu amic per anar informar-ne al rei, i li va dir:

—Senyor meu, he trobat la bossa que heu perdut.

El rei va reaccionar violentament. Va posar el lladre a la presó i el va condemnar a mort. El dia abans de la seva execució, una dona el va visitar i li va dir:

—Demà seràs executat! Els preparatius estan en curs.

Tot seguit, doncs, i com a últim recurs, el fill de l'ancià va agafar la pell de la serp i la va cremar. La serp arribà immediatament i li va preguntar:

—Què puc fer per tu, vell amic?

—Demà al matí el rei m'executarà, per això et demano que m'ajudis. T'ha arribat el torn.

El rei tenia un fill que acabava de néixer. La serp entrà a l'habitació del nadó i s'entortolligà al voltant del nen. El rei va embogir de por. No sabia què fer, per això es va dirigir a la serp i li va dir:

—Deixa tranquil el meu fill i em podràs demanar el que vulguis!

Aleshores la serp va dir:

—En aquest cas, us demano que deixeu anar l'home que heu condemnat a mort. Després torneu-li la vostra bossa i executeu el ferrer al seu lloc.

El desig de la serp es complí i l'home s'alliberà de la presó.

